

Budapest, 1928. március 10.–Balatonfenyves, 1982. augusztus 15.

Apja cipőgyári munkás volt. 1944-ben Tapolcán fejezte be a polgári iskolát. 1945. március-áprilisban szovjet hadifogságban volt. 1945-ben lakatosinas lett, de abbahagyta, vasúti pályamunkás, majd építkezéseknél segédmunkás volt. 1946-tól a nemesgulácsi Kőbánya Vállalatnál csillés, majd körpályás munkás volt 1948-ig. 1948. februárban lett a Magyar Kommunista Párt tagja. Egy hónapos pártiskola elvégzése után a Zala megyei alispáni hivatalban főfogalmazóvá nevezték ki, majd a nagykanizsai MKP pártiskola vezetője lett. 1952. májustól a fővárosi öt hónapos pártiskola tanára, majd egyéves pártiskolában tanított 1953-tól 1956-ig. 1957. augusztusig karhatalmista volt, ezután a KISZ munkatársa lett. 1957-től a pártfőiskola tanára volt, 1966-ig, miközben a Szovjetunióban 1959-től aspiráns, 1962-ben az SZKP Társadalomtudományi Akadémián kandidátusi fokozatot szerzett. 1966-ban kinevezték az MSZMP Nógrád megyei bizottság oktatási igazgatóságának vezetőjévé.

1969-ben került be a pártapparátusba, az MSZMP KB Agitációs és Propaganda Osztály osztályvezető-helyettese lett. 1979. decemberében az osztály megbízott vezetője volt. 1980. júniusban megbízatása alól felmentették, kinevezték a Politikai Főiskola rektor-helyettesévé.